

АЛЕКСАНДЪР ПУШКИН ЗАГАСНА ДНЕВНОТО СВЕТИЛО...

Превод от руски: Елисавета Багряна, —

chitanka.info

ЗАГАСНА ДНЕВНОТО СВЕТИЛО... [0]

*Загасна дневното светило.
Над синьото море е нощен здрач разстлан.
Шуми, шуми ти, корабно ветрило,
вълнувай се под мене, мрачен океан.
Аз виждам нейде бряг далечен,
на юг благословената земя —
с тъга и страст към нея се стремя,
от спомените си увлечен...
И чувствавам: сълза очите овлажни,
ту стихва, ту кипи душата
и пак лети край мен мечтата ми позната —
безумната любов на прежните ми дни,
и мъката, и всичко на сърцето мило —
желания, надежди, непостигнат блян...
Шуми, шуми ти, корабно ветрило,
вълнувай се под мене, мрачен океан.
Носи ме, корабе, в далечината синя
лети с прищевките на бурните води,
но само в моята родина
недей да се завръщаш ти —
там, гдето в моите гърди
се първи чувства разгоряха,
където музите над мене тайно бдяха,
където рано скърши цвят
загубената моя младост
и измени ми лекокрилата ми радост,*

оставила в сърцето само скръб и хлад.
Аз диря нови впечатления
и бягам днес от тебе, край рожден,
от вас, другари в празни наслаждения
на младостта, уви, отминала от мен!
И вас, избранички в порочни заблуждения
аз жертвувах за вас и слава, и покой,
душата, свободата и живота свой —
и ви забравих аз: изменници потайни,
на златната ми пролет спътнички случайни
Но само ударът, от любовта вдълбан —
в сърцето раната — не се е изличила...
Шуми, шуми ти, корабно ветрило,
вълнувай се под мене, мрачен океан...

[0] Напечатано в „Сын отечества“, 1820 г., бр. 46, без подпис. Изпращайки елегията на брат си с писмо от 24 септември 1820 г., Пушкин му съобщава, че я написал „през нощта на кораба“ на път от Феодосия за Гурзуф. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.